

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ผลการใช้ชุดการฝึกสำหรับผู้ป่วย" เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย" นี้ ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่สำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดการฝึกสำหรับผู้ป่วย ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กปฐมวัย

สมมุติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกจากผู้ป่วย ซึ่งใช้ชุดการฝึกเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนความคิดคริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว และความคิดละเอียดลออหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตัวอย่างประชากร

เป็นนักเรียนและผู้ป่วยซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยอยู่ในเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ การเลือกโรงเรียน เลือกแบบเจาะจง คือ โรงเรียนอนุบาลแหุน้อย ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีนโยบายสนับสนุนการทำวิจัยเกี่ยวกับเด็กปฐมวัย รวมทั้งมีผู้บริหารและครูในโรงเรียนเห็นความสำคัญ และให้ความร่วมมือในการทำวิจัย การเลือกเด็กนักเรียนและผู้ป่วย คัดเลือกเด็กนักเรียนจากโรงเรียนอนุบาลแหุน้อยที่มีอายุระหว่าง 4 1/2 ถึง 6 ปี จำนวน 150 คน และส่งไปสมัครเขียนผู้ป่วยของเด็กนักเรียน กลุ่มนี้เข้าร่วมโครงการ "ฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้ลูกรัก" มีผู้ป่วยสัมมาร์เข้าร่วมโครงการ 30 คน ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ป่วยที่สมมาร์ด้วยเกณฑ์ 2 ข้อ คือ มีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และมีความสนใจ ยินดีสละเวลาให้ความร่วมมือในการทดลองอย่างเต็มที่

ได้ตัวอย่างประชากรผู้ปักครองที่สมควรเข้าร่วมโครงการ และผ่านเกณฑ์ 18 คน และเด็กนักเรียนที่มีผู้ปักครองสมควรเข้าร่วมโครงการ 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัยรูปภาพแบบ ก. ของทอร์เรนซ์ (Torrence Test of Creative Thinking Fingural Form A.) ชีง คร. ศรีรังสินันท์ ได้แปลเป็น ภาษาไทย แบบทดสอบนี้กรรมการฝึกหัดครูได้ทำการวิจัย และหาความเชื่อมั่นการให้คะแนน และหาความเที่ยงตรงแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้คู่มือการตรวจให้คะแนนของกรรมการฝึกหัดครู พร้อมทั้งได้ฝึกตรวจให้คะแนนจากผู้วิจัยด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ค่าความเที่ยงจากการวิจัยของ ขวัญฟ้า รังสิตาแนนท์ (2532) ชีง ได้นำแบบทดสอบนี้ไปทดลองกับนักเรียนสาธิต อนุบาลลذอทิก และแสดงผล ไว้ว่าแบบทดสอบนี้มีความเที่ยงในการนำไปใช้กับเด็กปฐมวัย ชุดการฝึกเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ปักครองใช้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กในความดูแลชุดการฝึกนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นชุดการฝึกสำหรับผู้ปักครอง จำนวน 16 ชุด ส่วนที่ 2 เป็นคู่มือการใช้ชุดการฝึก 1 เล่ม ทั้ง 2 ส่วนได้ผ่านการตรวจสอบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน หลังจากแก้ไขแล้วนำไปตรวจสอบหาประสิทธิภาพ 2 ชั้นตอน คือ ให้ผู้ปักครอง ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากร 16 คน เพื่อตรวจสอบลักษณะความหมายและสอบถามความเป็นไปได้ในด้านการนำไปใช้ทั้ง 16 ชุด เมื่อผ่านชั้นนี้แล้วจึงนำไปให้ผู้ปักครองที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากร ทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย อายุ 4 ½-6 ปี ในครอบครัวจำนวน 4 ครอบครัว ทดลองใช้ครอบครัวละ 4 ชุด รวม 16 ชุด เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในด้านการใช้ นำชุดการฝึกไปแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เพื่อให้เหมาะสมลงกับการใช้ของตัวอย่างประชากร

ในชุดการฝึกทั้ง 16 ชุด จะมีล้วนของแบบประเมินชุดการฝึก ชีงใช้ควบคู่ไปกับชุดการฝึกแต่ละชุด

3. แบบสอบถามและแบบล้มภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ปักครองเกี่ยวกับโครงการ "ฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้ลูกรัก" ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ปักครองประเมิน และตอบคำถามหลังการใช้ชุดการฝึกเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ "ฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้ลูกรัก" และ แบบล้มภาษณ์เพื่อปรับปรุงชุดการฝึก

การดำเนินการทดลอง

หลังจากผู้วิจัยได้ตัวอย่างประชากรที่มีครรภ์เข้าร่วมโครงการ "ฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้ลูกรัก" โดยแบ่งเป็น ตัวอย่างประชากรผู้ป่วยครอง 18 คน และตัวอย่างประชากรเด็กนักเรียน 18 คนแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. สอน Pre-test ตัวอย่างประชากรเด็กนักเรียน 18 คน ด้วยแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ โดยอาศัยรูปภาพแบบ ก. ของ ทอร์เรนซ์

2. จัดประชุมเบิกโครงการ "ฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้ลูกรัก" เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการใช้ชุดการฝึกทั้ง 16 ชุด การกรอกแบบประเมินชุดการฝึก ระยะเวลา การใช้ชุดการฝึก และกำหนดนัดหมายต่าง ๆ ระหว่างการทดลองใช้ชุดการฝึก

โดยจัดระยะเวลาการใช้ชุดการฝึกทั้ง 16 ชุด ให้ผู้ป่วยครองใช้สัปดาห์ละ 4 ชุด เป็นเวลา 4 สัปดาห์ กำหนดการใช้วันละไม่เกิน 1 ชุด

3. จัดประชุมเบิกโครงการ "ฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้ลูกรัก" หลังลื้นสุกดการทดลองใช้ชุดการฝึกทั้ง 16 ชุด เพื่อให้ผู้ป่วยครอง ประเมินโครงการฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้ลูกรักด้วยการตอบแบบประเมินและแบบล้มภาษณ์

4. รวบรวมชุดการฝึก และแบบประเมินโครงการ รวมทั้งผลงานเด็กหลังลื้นสุกดการทดลองใช้ชุดการฝึกทั้ง 16 ชุด นำมาวิเคราะห์

5. สอน Post-test ตัวอย่างประชากรเด็กนักเรียน ด้วยแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ฉบับเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดสร้างสรรค์ตามแต่ละด้าน ของตัวอย่างประชากรเด็กนักเรียน เพื่อหาพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยน้ำหนักคุณภาพจากการตอบแบบประเมินชุดการฝึกความคิดสร้างสรรค์ของผู้ป่วยครอง กับเกณฑ์ผู้วิจัยตั้งไว้เพื่อปรับปรุงชุดการฝึก ซึ่งจะปรับปรุงเมื่อมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักคุณภาพต่ำกว่า 2

สรุปผลการวิจัย

พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดริเริ่ม ความคิดแหล่งคิด และความคิด批判 เอียงดลอของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการฝึกจากชุดการฝึกสำหรับผู้ปกครองเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ หลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นอกจากนี้ ชุดการฝึกชุดนี้ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในทุกรายการประเมิน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
มหาลัยแม่ฟ้าวิทยาลัย

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดการฝึกสำหรับผู้ป่วยของ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นชุดการฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้ป่วยของใช้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กปฐมวัยในความดูแล โดยมีจุดประสงค์คือให้พัฒนาภาคภาษาอย่างง่าย และมุ่งเน้นภาคปฏิบัติสำหรับเป็นแนวทางให้ผ่อนแม่และผู้ป่วยสามารถสามารถจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กได้ ตามโอกาสและความลักษณะของแต่ละครอบครัวต่อไป การวิจัยครั้งนี้ หลังจากดำเนินการทดลองแล้ว สามารถสรุปและอภิปรายได้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มีผลเป็นไปตามจุดประสงค์ ทำให้ได้ "ชุดการฝึกสำหรับผู้ป่วยของให้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย" พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ป่วยที่มีต่อ กิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ภายในชุดการฝึก (ตารางที่ 6 หน้า 95) สูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในทุกรายการประเมิน กิจกรรมทุกกิจกรรมเหมาะสมกับความสามารถทางกายของเด็ก และลักษณะของการใช้งานผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยมีความพึงพอใจ และเห็นว่าได้รับประโยชน์จากการกิจกรรมมาก (ตารางที่ 16 หน้า 108) ทั้งนี้เป็นเพราะชุดการฝึกนี้สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย โดยยึดหลักการสร้างตามที่สรุปจาก "จิตวิทยาของผู้ใหญ่ในการเรียนการสอนนอกระบบ" (มงคล ทองจันทร์ และคณะ, 2529) ว่า สื่อการสอน หรือเครื่องมือในการให้ความรู้แก่ผ่อนแม่ ควรมีคุณสมบัติดังนี้ คือ ตรงตามความต้องการของผ่อนแม่ และผู้เลี้ยงดู มีรูปแบบหลากหลายเพื่อให้น่าสนใจและใช้เป็นแนวปฏิบัติได้ ใช้การสื่อสารที่ง่าย ลึก และเข้าใจได้โดยเร็ว ปฏิบัติได้ในเวลาสั้น ๆ และใช้ได้ในทุกโอกาส โดยไม่มีข้อจำกัด เกี่ยวกับเวลา

นอกจากคุณสมบัติที่กล่าวมาแล้วนี้ ชุดการฝึกนี้ยังมีลักษณะที่ทำให้ผู้ป่วย (ผ่อนแม่) สามารถใช้กับเด็กได้สะดวก เนื่องจากมีวิธีการที่ไม่ซับซ้อน ทำให้ผู้ใช้เข้าใจได้เร็ว ใช้ข้อความหรือข้อความประกอบภาพ สำหรับให้ผู้ป่วยใช้เป็นคำสั่ง ให้เด็กทำกิจกรรมหรือเป็นคำอธิบาย กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้ป่วยไม่ต้องหาคำพูดเพื่อสื่อความหมายกับเด็กในกรณีที่กิจกรรมยากแก่การอธิบาย

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรมเป็นวัสดุที่หาได้ง่ายภายในบ้าน อีกทั้งชุดการฝึกนี้ยัง เมนูอาหารช่วยส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วย (ผ่อนแม่ กับเด็ก) อีกด้วย เห็นได้จากความคิดเห็นของผู้ป่วยเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการ (ตารางที่ 18 หน้า 110) ว่า ชุดการฝึกนี้ทำให้ได้ใกล้ชิดกับลูกมากขึ้น

ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า เวลาที่เด็กใช้ในการทำกิจกรรมและความสนุกสนานของเด็ก แต่ละคนจะทำกิจกรรมนั้น มีความแตกต่างกัน ซึ่งสาเหตุมาจากการความแตกต่างระหว่างบุคคล ของเด็ก เพราะเด็กแต่ละคนมีช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมแต่ละประเภทไม่เท่ากัน ทั้งนี้ ยังมีความพึงพอใจต่อลักษณะกิจกรรมแต่ละอย่างแตกต่างกันอีกด้วย แต่จะเห็นว่าชุดการฝึกเพื่อให้ผู้ปกครองใช้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครอง ด้านความสนุกสนานของเด็กจะทำกิจกรรม สูงกว่าเด็กที่ประเมินที่ตั้งไว้มาก เนื่องจากชุด การฝึกมีลักษณะกิจกรรมที่เร้าความสนใจเด็กให้ตื่นเต้น เพราะมีความพิเศษมากไปจากสิ่งที่เด็ก จำเจ ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์หรือลักษณะกิจกรรม และมีกิจกรรมหลายประภาก เพื่อให้เกิดความ หลากหลายตอบสนองกับความต้องการของเด็กแต่ละคน ที่มีความพึงพอใจกับกิจกรรมแต่ละอย่าง แตกต่างกัน

2. ผลการใช้ชุดการฝึกสำหรับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ปฐมวัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะหลังจากที่ผู้ปกครองนำชุดการฝึกไปใช้ เด็กมี คะแนนความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นในทุกด้านที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมที่จัดไว้ ในชุดการฝึก มีลักษณะของกิจกรรมและอุปกรณ์เร้าความสนใจของเด็กให้เกิดความอยากรู้อยาก เห็น ต้องการค้นคว้าหาคำตอบ เช่น อุปกรณ์ที่มีรูปทรงแตกต่างไปจากรูปทรงเดียว ลักษณะ อุปกรณ์ ที่มีผ้าสัมผัสแตกต่างจากที่เด็กเคยพบ และกิจกรรมมีลักษณะส่งเสริมความล้มเหลวระหว่าง ผู้ปกครอง คือ ผ่อน แม่ กับเด็กให้ใกล้ชิดกันมากขึ้น การทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเด็กกับพ่อแม่ นี้จะช่วยให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนพร สมบูรณ์ (2528) ที่พบว่า นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่เล่นกับแม่ มีความคิดสร้างสรรค์ด้าน ความคิดคล่องตัว ความคิดcri เริ่มและความคิดละ เอียดล่อโนเพิ่มขึ้น สูงกว่ากลุ่มที่เล่นเองอย่างมีลักษณะทางสังคมที่ ระดับ .05 งานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สาติกิ บุรีอม (2522) ที่กล่าวว่า "ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก คือ บิดา มารดา และทรงกับ คุกคามของเบลล์ (Bell, 1973 อ้างถึงใน บุหงา วัฒนา และคณะ, ม.ป.บ.) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กจะเพิ่มขึ้นขณะที่เด็กผ่านดูและรับฟังจากพ่อแม่และโอกาส ในการสื่อสารจะเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกจะมากที่เล่นกันโดยผ่อนแม่สร้างสภาพแวดล้อม ให้แก่เด็ก

3. การวิจัยที่มุ่งสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาเด็กในลักษณะของชุดการฝึกนี้ เป็นที่สนใจและตรงกับความต้องการของผู้ปกครอง จะเห็นได้จากการที่ผู้ปกครองติดต่อสอบถามรายละเอียดของโครงการทดลองจากผู้วิจัย โดยการมาพบปะพูดคุยด้วยตนเอง และทางโทรศัพท์ แม้ผู้ปกครองที่ไม่สามารถร่วมโครงการได้ก็ยังแสดงความเสียดาย ที่เสียโอกาสไป เนื่องจากความจำกัดที่ตนเองไม่ร่วง หรือเด็กมีกิจกรรมอื่นในช่วงเวลาทดลอง ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการทดลองได้ จึงเหลือตัวอย่างประชากร เพียง 18 คนครึ่ง ที่เข้าร่วมโครงการ

ดังนั้น ผู้ที่สนใจในการทำวิจัยลักษณะนี้จะต้องคำนึงถึง ความจำกัดด้านตัวอย่างประชากร และมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้รายละเอียดของโครงการทดลอง ซึ่งมีผลให้ผู้ปกครองสามารถตัดสินใจได้ทันที ในการเข้าร่วมโครงการวิจัย

4. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจ และคิดว่าได้รับประโยชน์จากการมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประโยชน์ในด้านการได้แนวทาง ในการสอน การเล่น และการทำกิจกรรมร่วมกับลูก ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้ปกครองเมื่อสมัครเข้าร่วมโครงการ (จากตารางที่ 15 ถึง 18 หน้า 107 ถึงหน้า 110) และชุดการฝึกที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้ได้จะสูงใจให้ผู้ใช้นำแนวทางนี้มาปฏิบัติอีก เนื่องจากผู้ปกครองมีความคิดที่จะนำกิจกรรมในชุดการฝึกไปใช้กับลูกคักดีไป และนำแนวทางปฏิบัติในชุดการฝึกไปปรับใช้กับกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน

การที่ชุดการฝึกสามารถสร้างความพึงพอใจและทำให้เกิดความคิดที่จะนำไปใช้ต่อไปนี้ อาจเป็นเพราะชุดการฝึกทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ตระหง่าน เต็อกกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีวิธีการที่จะพูดและปฏิบัติกับเด็กเป็นขั้นตอนชัดเจน ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก หรือมีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือ/สังเกตการณ์ขณะที่เด็กทำกิจกรรม ทำให้เด็กสามารถทำกิจกรรมได้ จากการเสริมแรงซึ่งกันและกันนี้ ทำให้เกิดความต้องการที่จะทำกิจกรรมนั้นขึ้น หรือนำวิธีการที่ได้จากชุดการฝึกไปปรับใช้ได้ เนื่องจากเคยมีประสบการณ์มาแล้ว ทั้งผู้ปกครองและเด็ก

5. การจัดการทดลองกับผู้ปกครอง โดยไม่มีการประเมินความรู้ แต่ใช้แรงจูงใจด้วยการเน้นให้เห็นคุณค่า และประโยชน์ที่ผู้ปกครองจะได้รับจากการทดลอง แล้วใช้ข้อตกลงต่าง ๆ เป็นตัวควบคุมแทนนั้น มีผลต่อกับการทดลองมาก เพราะผู้ปกครองปฏิบัติตามข้อตกลงต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความคาดหวังในประโยชน์ที่จะได้รับหลังจากการปฏิบัติตามข้อตกลง เป็นแรงจูงใจให้ผู้ปกครองมีแนวโน้มที่จะ

กระทำการมากกว่าแรงจุงใจในลักษณะอื่น โดยเฉพาะความรู้สึกปลอดภัยในสภาพที่ไม่มีการประเมินได้ ๆ

6. แหล่งความรู้ที่ผู้ปกครองได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์สูงสุด คือ หนังสือ ทั้งนี้อาจเป็นเพียงหนังสือเป็นเล่มที่แพร่หลายมากขึ้นในปัจจุบัน ผู้ปกครองสามารถเลือก เนพาะเรื่องที่ต้องการความรู้ได้จากหนังสือด้วยตนเอง แต่อาจมีข้อจำกัดด้านราคากองหนังสือ เพราหนังสือประเภทนี้จะมีราคาค่อนข้างสูง และมักจะเปลี่ยนมาจากการหนังสือซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ จึงทำให้ภาษาที่ใช้ยากต่อการทำความเข้าใจของผู้ปกครอง

7. เวลาที่ผู้ปกครองใช้เล่น หรือกำกิจกรรมร่วมกับลูกมี 2 ช่วงเวลา คือ ก่อนนอน ของทุกวัน และวันเสาร์อาทิตย์ทั้งวัน (จากตารางที่ 12 หน้า 104) ระยะเวลาดังกล่าวจะเป็นเวลาที่เหมาะสมกับการจัดรายการ ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง และเด็กไปพร้อม ๆ กัน เพราเป็นช่วงเวลาที่ผู้ปกครองสามารถจะให้ความรู้แก่เด็กได้ด้วยการตอบคำถาม หรือการทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก

8. จากการสังเกตของผู้ปกครองพบว่า เด็กพึงพอใจที่จะทำกิจกรรมที่เด็กเห็นแล้ว สามารถทำได้เองทันที โดยผู้ปกครองไม่ต้องอธิบาย หรือเป็นกิจกรรมที่มีความน่าสนใจด้วย ลักษณะกิจกรรมที่แปลงແتكต่างจากที่เด็กเคยพบ/มีภาพ/สี น่าสนใจ

สาเหตุเป็นเพรา ธรรมชาติของเด็กวัยนี้ ชอบที่จะประสบความสำเร็จ และสนใจกิจกรรมที่แปลง มีภาพ/สี สวย น่าสนใจ

ดังนั้นผู้ที่จะสร้างสื่อให้แก่เด็ก ควรจะคำนึงถึงธรรมชาติของเด็กในด้านนี้ ก่อนการวางแผนสร้างสื่อทุกครั้ง

9. ในขณะที่ผู้ปกครองนำชุดการฝึกไปใช้ พบว่าพื้นที่น่องของเด็กในโครงการทดลอง มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะชุดการฝึกมีลักษณะที่ตึงคุณภาพนิ่ง ของเด็กประการนึง และอีกประการหนึ่งธรรมชาติของเด็กลวนใหญ่ ต้องการทำกิจกรรมร่วมกับผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในกิจกรรมที่ตนเองสนใจ

10. จากข้อสังเกตของผู้วิจัย พบว่า วิธีทางการศึกษาของผู้ปกครองมีผลต่อ ความสนใจในการส่งเสริมพัฒนาการให้แก่เด็กในครอบครัว ผู้ปกครองลวนใหญ่มีวุฒิระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป โดยเฉพาะผู้ล้มมาร์ที่เป็นบิดา ไม่มีผู้ใดมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีเลย แต่อย่างไร ก็ตามในโครงการก็มีผู้ล้มมาร์ที่เป็นแมรดาจำนวนมากกว่าบิดา

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษามีผลต่อความตระหนักรถึงการส่งเสริมพัฒนาการให้แก่เด็กในครอบครัว ดังนั้นบุคคลที่เป็นผู้แม่และผู้ปกครอง จึงควรได้รับการศึกษาที่มากพอ และพบว่าบทบาทของผู้ในครอบครัวที่มีการศึกษาสูง จะสนับสนุนส่งเสริมลูก และตระหนักรถึงหน้าที่ของตน ขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาต่ำยังอธิบายกับค่านิยมเดิม ที่มุ่งให้แม่เป็นบทบาทมากในด้านการดูแลอบรมลูก หรืออภิประการหนึ่งอาจเป็นเพราะในปัจจุบันผู้หญิงทำงานนอกบ้านร่วมกับหน้าที่ภายในบ้าน ผู้ชายจึงมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการช่วยอบรมเลี้ยงดูลูก เพราะมีความตระหนักรถึงหน้าที่ของตน และสภาพความจำเป็นบังคับ

11. จากการสังเกตของผู้วิจัยขณะดำเนินการทดลอง พบว่า ผู้ปกครอง ต้องการได้รับคำแนะนำด้านวิธีอบรมเลี้ยงดูและการให้ความรู้แก่เด็กในการความดูแล เห็นได้จากการที่ผู้ปกครองสอบถามผู้วิจัยด้วยตนเองและทางโทรศัพท์ในเรื่องนี้ นอกจากนี้จากการสอบถาม เรื่องเกี่ยวกับการใช้ชุดการฝึก

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้ปกครอง และไม่สอดคล้องกับลักษณะนิสัย เช่น ผู้ปกครองไม่มีนิสัยในการอ่าน แม้จะมีหนังสือที่ให้ความรู้อยู่มากก็ตาม ทำให้ขาดความรู้ที่ควรจะได้รับทั้ง ๆ ที่มีแหล่งความรู้

อีกประการหนึ่งคนไทย มีนิสัยสนใจเรื่องที่ใกล้ตัว ไม่ตระหนักรถึงการเตรียมตัวเป็นผู้แม่ จะเริ่มสนใจที่เมื่อมีลูกแล้วทำให้การแสวงหาข้อมูลไม่ทันต่อการใช้ และประกอบกับผู้ปกครองไทยส่วนใหญ่ไม่ยอมการปรึกษาหารือผู้มีความรู้ในด้านนี้มากกว่าที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ จากในอดีตครอบครัวไทยมีลักษณะเป็นครอบครัวใหญ่ สามารถปรึกษาญาติผู้ใหญ่ในครอบครัวได้ แต่ในปัจจุบันครอบครัวเปลี่ยนแปลงเป็นหน่วยเล็ก ผู้แม่จึงขาดที่พึ่งในการปรึกษา

- ทางแก้ไข 1. จัดคุณย์บริการแนะแนวทางให้ค้าปรึกษา
- 2. มีการส่งเสริมให้ค้นพัฒนานิสัยในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

12. จากการสังเกตผลงานของเด็ก ผู้วิจัยพบว่า

12.1 ผลงานของเด็ก แม้จะสร้างงานจากสิ่งเร้าอย่างเดียว ก็จะสร้างงานออกแบบได้ หลายลักษณะแตกต่างกันตามความคิดของเด็กแต่ละคน

ชุดการฝึกนี้จึงมีประโยชน์ นอกเหนือจากการพัฒนาเด็กให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้แล้วยังลงทะเบียนให้ผู้ปกครองเห็นถึงบุคลิกภาพของเด็กว่า มีลักษณะอย่างไร เช่น

มีความพยายาม มีความลงทะเบียนครอบคลุม ฯลฯ ทำให้ผู้ปักครองสามารถประเมินลักษณะนิสัยของเด็กได้ว่า เด็กมีนิสัยอย่างไร ควรส่งเสริมหรือแก้ไขในข้อใดบ้าง

12.2 จากชุดการฝึกเด็กจะสร้างสรรค์ผลงานอย่างไม่มีขอบเขต ทั้งในด้านลักษณะผลงานและปริมาณของผลงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน จากการอบรมเลี้ยงดู ความเป็นอยู่และอุปนิสัยส่วนตัวของเด็กซึ่งเกิดจากความสนใจ ความถนัด ประกอบกับประสบการณ์ที่เด็กได้รับมา งานส่วนใหญ่ของเด็กจึงเป็นภาพสัตว์ สิ่งของรอบตัว อาหาร ธรรมชาติ มนุษย์และสัตว์ในจินตนาการ รวมทั้งสิ่งที่เด็กเห็นจากสื่อต่าง ๆ เช่น หิมะ ลังครามอิรักอิหร่าน อาทิตย์ ฯลฯ ดังนั้น สื่อที่ล้มผสกนธ์เด็กจึงมีอิทธิพลต่อความคิด จินตนาการ และการสร้างงานของเข้า ถ้าเด็กได้รับการกระตุ้นด้วยการจัดสื่อ และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมให้ เด็กก็จะขยายขอบเขตของความคิดได้มากขึ้น

13. จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในชุดการฝึก ที่สร้างขึ้นจากการผสมผสานกิจกรรมทางภาษา ศิลปะ และการเล่นเข้าด้วยกัน เช่น เริ่มต้นด้วยกิจกรรมทางภาษานำไปสู่การสร้างสรรค์งานทางศิลปะ/การเล่น กิจกรรมการเล่นนำไปสู่การสร้างสรรค์งานทางภาษา/ศิลปะ หรือ กิจกรรมทางศิลปะ นำไปสู่การสร้างสรรค์ทางภาษา/การเล่น มีความเหมาะสมกับเด็ก จากความหลากหลายของกิจกรรม มีทั้งกิจกรรมที่เด็กชอบและไม่ชอบ แต่เด็กสามารถผลิตผลงานสร้างสรรค์ได้หมายหลายรูปแบบ เพราะในชีวิตจริงของเด็กนั้น เด็กไม่ได้ทำกิจกรรมเพียงอย่างเดียวตลอดเวลา เด็กจะทำกิจกรรมต่าง ๆ หมายหลายอย่างตามความสนใจของแต่ละคน อีกประการหนึ่งตามธรรมชาติของเด็ก เขายังมีช่วงความสนใจสั้นและจะเปลี่ยนความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ไปเรื่อย ๆ การสร้างสื่อที่เหมาะสมกับเด็กจึงควรมีน้ำเสียงที่น่าสนใจ น่าสนใจ น่าสนุกสนาน ไม่ใช้สื่อที่เน้นเพียงตัวน้ำเสียงตัวหนึ่ง เป็นอย่างเดียว

14. การทำงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความชื่นชมในน้ำใจของผู้ปักครอง เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสาเหตุ 2 ประการคือ มีผู้ปักครองที่ไม่ประสงค์ออกนาม 5 ท่าน เห็นใจ มองถูกในการวิจัยให้ท่านละ 500 บาท รวมทั้งสิ้น 2,500 บาท และอีกประการหนึ่งคือ ผู้ปักครองแสดงความจำแนกที่จะร่วมมือในการทำวิจัยลักษณะนี้อีก ถ้าจะมีผู้จัดทั้ง ผู้วิจัยจึงคร่าวขอบคุณไว้ ณ ที่นี้อีกครั้งหนึ่ง

15. ชุดการฝึกสำหรับผู้ปักครอง เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย มีลักษณะสำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. ชุดการฝึกชุดนี้ เกิดจากการคิดริเริ่มสร้างขึ้นเพื่อใช้อบรมผู้ปักครองให้เกิดผลในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีการจัดทำมาก่อน
2. กิจกรรมที่จัดไว้ในชุดการฝึก มีลักษณะหลากหลายและบูรณาการเพื่อพัฒนาเด็ก ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม และลัทธิ
3. ลักษณะของกิจกรรมในชุดการฝึก ล้วนเสริมความล้มเหลวระหว่างผู้ปักครอง กับเด็กให้ใกล้ชิดกันมากขึ้น คุณลักษณะข้อที่มีความสำคัญมาก เพราะทำให้บุคคลในครอบครัวมีความรัก ความเข้าใจกัน เมื่อร่วมทำกิจกรรมในชุดการฝึกอย่างสนุกสนาน
4. ลักษณะของกิจกรรมและอุปกรณ์เร้าความสนใจของเด็ก ให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น ต้องการค้นคว้าหาคำตอบ เช่น อุปกรณ์ที่มีรูปทรงแตกต่างไปจากรูปทรงเรขาคณิต อุปกรณ์ที่มีผิวสัมผัสแตกต่างจากที่เคยพบ เป็นต้น
5. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้จัดกิจกรรม เป็นสิ่งที่หาได้ง่ายจากสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน บางอย่างเป็นสิ่งของเครื่องใช้ ซึ่งเด็กใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ดังนี้หากจะนำชุดการฝึกไปใช้สำหรับผู้ปักครอง ในชนบทสามารถปรับปรุง ได้ง่าย ไม่เสียเปลือง

ลักษณะสำคัญดังกล่าว คือ ลักษณะที่ผู้สอนจะจะพัฒนาเครื่องมือในการให้ความรู้แก่ผู้ปักครองและเด็ก ควรคำนึงถึง เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างหรือใช้ชุดการฝึก

1. การสร้างจะต้องคำนึงถึง ผู้ปักครองและเด็กซึ่งเป็นผู้ใช้ร่วมกันเป็นหลัก ในด้านผู้ปักครองควรเลือกเนื้อหาให้ตรงกับเรื่องที่ต้องการใช้ สื่อด้วยภาษาที่ง่ายลื้น ทำให้ผู้ใช้เข้าใจธีร์ได้เร็ว ส่วนในด้านของเด็กการสร้างควรคำนึงถึงวัย และพัฒนาการของเด็กเป็นหลักในการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมให้แก่เด็ก มีจุดเน้นว่ากิจกรรมสำหรับเด็กควรเป็นกิจกรรมที่ล่องๆ สามารถปฏิบัติร่วมกันได้ ทั้งผู้ปักครองและเด็ก ในลักษณะความจำกัดของครอบครัว

2. การให้ผู้ปกครองประเมินการใช้ชุดการฝึก ควรใช้มาตรฐานส่วนประมาณค่าเพียง 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย มาใช้ในการประเมินชุดการฝึก จะทำให้ง่าย และลະດວກ กับการประเมินของผู้ปกครอง

3. ก่อนการเลือกตัวอย่างประชากร ควรจัดระบบงาน เพื่ออำนวยความลະດວກ แก่ผู้ใช้ เตรียมอุปกรณ์และสื่อให้พร้อม จัดประชาสัมพันธ์แจ้งรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อสร้างแรง จูงใจ และสร้างความล้มเหลวที่ดีกับผู้ปกครอง แล้วจึงรับสมัครตัวอย่างประชากร จะทำให้การ ดำเนินงานลະດວก และมีประสิทธิภาพ เพราะผู้ปกครองสามารถตัดสินใจได้จากข้อมูลทั้งหมด ก่อนการเข้าร่วมการทดลอง

4. ชุดการฝึกสำหรับให้ผู้ปกครอง ใช้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย เป็นชุดการฝึกที่ครูและผู้ดูแลเด็กสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมให้แก่เด็กในชั้นเรียนได้ โดยการ ศึกษาจากคู่มือการใช้ชุดการฝึก และจัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบการฝึกให้ครบตามจำนวนเด็ก ในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการให้ความรู้แก่พ่อแม่ และผู้ปกครอง

1. ด้านสื่อ ในการให้ความรู้แก่พ่อแม่และผู้ปกครอง มีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 หนังสือควรเป็นหนังสือแนะนำวิธีการให้ผู้ปกครอง ปฏิบัติกับเด็กได้ โดยตรง ไม่ควรมีคัพท์ทางวิชาการที่เข้าใจได้ยาก หรือมีข้อความที่ต้องการให้ความรู้ย้ำเกินไป ควรแบ่งเนื้อหา ให้ลึ้น ง่าย มีวิธีการปฏิบัติที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน

1.2 ควรจัดให้มีรายการโทรศัพท์หรือวิทยุ เพื่อตอบคำถามโดยตรงแก่ ผู้ปกครองทึ้งทางจดหมายและโทรศัพท์

2. เวลาในการจัดบริการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ควรเป็นช่วงก่อนนอน หรือ วันเสาร์และวันอาทิตย์ ซึ่งผู้ปกครองจะมีเวลาอยู่ร่วมกับเด็ก และสามารถให้ความรู้แก่เด็ก ด้วยการตอบคำถาม และทำกิจกรรมร่วมกับเด็กได้

3. ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองพัฒนาฝีมือในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น นิสัยรักการอ่าน การติดตามข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ฯลฯ

4. ควรล่วงเลริมให้คนในสังคมทราบนักถึงการเตรียมตัวเพื่อเป็นผู้แม่ที่มีคุณภาพ ตั้งแต่ก่อนจะมีครรภ์ครัว

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

1. กิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ควรจัดหลาย ๆ อย่าง ผสมผสานกัน ให้มีความหลากหลาย จะดีกว่าการใช้กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เนียงอย่างเดียว
2. พ่อแม่ และผู้ปกครอง เป็นผู้มีอิทธิพลมากในการสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็ก โดยเฉพาะการมีบทบาทเป็นผู้กระตุ้น หรือเร้าความสนใจของเด็ก ดังนี้ พ่อแม่ และผู้ปกครอง ควรตระหนักรู้ถึงความสำคัญของตนเอง ในการช่วยเหลือเด็กในความคุ้มครอง อย่างถูกวิธีด้วยการหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาเด็ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย